

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

Peru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2,
an fl. 6; pe 1/4, de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Peru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE

de 1 și 2 garsonă: prima-dacă
7 cr.; a doua-oră 6 cr.;
a treia-oră 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare public
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Revizor: nehrancare de
câștig.

TRIBUNA POPORULUI

Cărașitul la alegeri.

II.

(Ag.) Care a fost sau ar fi trebuit să fie intențiunea generală a legii despre judecătoria Curiei în afaceri electorale, mai ales dacă ea s'a născut în niște impregiurări de extremă abuciumare, cum era starea „ex-lex“-ului? Când cele două tabere dușmane și aruncau reciproc în față vorbele: „conspirația contra constituției“ (pe partea guvernamentalilor) și „revoluția contra constituției“ (pe partea opoziției)? Când legea aceasta a fost una din condițiunile cardinale ale împăcării și restabilirii stărilor politice normale, și când se proclama ca unică menire a ei: curățenia alegerilor?

Intențiunea legii nu putea fi pur și simplu alta, decât a umplea golul și a delătura lipsele și scăderile legislațiunii de până acum în materie electorală, fie acele lipsuri și scăderi constatate în legea electorală ca atare, ori în legea penală (1873: V. §. 185), citată de noi în articolul premergător; precum peste tot, logic gândind, ori-ce lege posterioară în aceeași materie ar trebui să fie un progres, o reformare, o îmbunătățire a legii anterioare.

Cum și în ce măsură răspund dispozițiunile legii despre judecătoria Curiei în afaceri electorale acestui scop, acestei intențiuni, sau meniri?

Pe lângă dispozițiunea generală, că judecata sau revisuirea mandatorilor dietale o trece dela parlamentul însuși — respective de la comisiunea lui de verificare — asupra Curiei, ea înăsprește dispozițiunile de până acum privitoare la abuzurile ce se sevăresc în diferitele faze și procedări electorale și ar vrea să înfrâneze corupția. Sau, precum spune ministrul de interne Széll, în circulara sa către comitate:

„Scopul de căpetenie al art. de lege XV din 1899 despre judecătoria asupra alegerilor dietale este: ca, pe lângă întărirea siguranței dreptului electoral, să fie pe cât se poate împedate abuzurile electorale, printre care și corupțiile.

Am văzut, în articolul premergător, cum legea penală are intenția a pedepsi pe cel-ce: „dă sau promite bani ori vre-o valoare de bani“ (cambii, sau alte hârtii), „ori vre-un alt folos“ (cadouri, fie alegătorului însuși, fie „celor ce se țin de dînsu“; exopărarea stipendiului sau postului pentru fief, etc. etc.); „de mâncare și beutură“; precum și „pe acela, care primește o astfel de mâncare și beutură.“

Am văzut d'asemenea, cari „cheltueli constituționale“ nu cad „în cadrul legii (penale) V: 1878, §. 185“ și în acela al „§-lui 3 al legii de față“. Asume:

b., întreținerea trebuincioasă a alegătorilor la locul și pe timpul alegerii în cele

cercuri electorale, care se compun din mai multe comune.

Trecerea peste întreținerea trebuincioasă permisă, este a se considera ca o îndopare cu mâncări și beuturi („etetés és itatás“), atât după art. legii V din 1878, cât și în sensul legii de față.

c., prevederea alegătorilor cu steaguri și alte semne de mică valoare.

Pe când însă pentru spesele de „mâncări și beuturi“, apoi „steaguri și alte semne“ nu se prescrie nici un normativ, sau regulament, care ar fixa, fie și numai aproximativ, granița între cele „permise“ și „nepermise“, pe atunci pentru punctul a) „cărutul, dus și întors, al alegătorilor la locul alegerii“, legea prevede un „regulament“, zicând că: „ceea-ce ar trece peste suma stabilită de regulament, este a se privi ca dat cu scopul de corumpere.“ Ear' ministrul însuși în circulara sa către comitate, în care le provoacă a elabora un asemenea regulament, recunoaște, că:

„Deoarece această transportare permisă ușor poate degenera în abuz și poate sluji drept pretext pentru aceea, ca pe titlul acesta să se întemple corupții, etc.

Să vedem acum, în ce mod au executat comitatele (comitetele permanente, congregațiunile) această îndrumare; cum au întocmit ele regulamentul în chestiune?

Cea mai mare parte dintr'însele, în credința și cu conștiința împăcată dar' mai ales neîmpăcată, că fac pe placul stăpânirii și că astfel își îndeplinesc fișpanii lor datorința de reprezentanți ai puterii statului în comitat, au întocmit, prin comitetele lor permanente și aprobat în congregații, niște tarife (regulamente) cu taxe de cărașie la alegeri atât de urcate, încât pe baza și cu ajutorul lor se poate practica cea mai scârboasă și revoltătoare corupție și încă — sub seutul formal și faptic al legii.

Inceputul în direcția și pe calea aceasta l-a făcut comitatul Șopronului, cel-ce, de când există, liferează numai deputați guvernamentali la dietă. Eacă tariful votat de congregația lui: până la o depărtare numai de 5 kilometri se va plăti cărașului pentru o trăsură — 3 florini; până la 10 kilometri — 4 fl.; până la 20 kilom. — 5 fl., și până la 30 kilom. — 6 fl. La fiecare trăsură sunt a se socoti 3 alegători, afară de cărașul (kocsis-ul).

Comitatul Liptov, care încă e vecinic guvernamental, a statorit următoarele taxe: la depărtarea de 5 kilometri de la comună respectivă până la locul alegerii nu se plătește cărașie de fel; de la 5—12 kilom., pentru o trăsură 3 fl.; de la 12—20 kilom. depărtare — 5 fl.; de la 20—40 kilom. — 7 fl.; ear peste 40 kilom. — 10 florini. Afară de cărașul, în trăsură să ocupe loc cel puțin 5 alegători.

Prețurile acestea se înțeleg pentru dus și întors.

După pilda Șopronului s'au luat cele mai multe comitate, cari trimet deputați guvernamentali; ear comi-

tatul cu „Golgotha națiunei“, precum am vestit în nrul dublu, încă nu s'a dat mai pe jos, hotărînd 28 fileri pe kilometru, cu minimul de 2 coroane și maximul de 12 coroane.

Comitatul Timișului a hotărît, ca transportarea alegătorilor la locul alegerii, dus și întors, să se facă pe socoteala fiecărei comune. Antistia comunală a fiecărei comune este datoare a procura și a plăti atâtea trăsuri, câte trebuie; ear taxele cărașitului se stabilesc astfel: 10 cruceri de 1 kilometru, cu minimul de 2 fl. și maximul de 5 fl. pe trăsura, socotindu-se 3 alegători într'o trăsură, afară de cărașul.

Comitetul permanent al comitatului Heveș a împărțit fiecare cerc electoral al său în 3 zone: în cea dintâiu se cuprinde depărtarea de 15 chilom. a comunelor de la locul alegerii; aci s'a stabilit taxa de 30 cruceri pe un alegător. În zona a doua cad comunele cu o depărtare de la 15—25 chilometri; taxa pentru un alegător: 45 cruceri. Zona a treia cuprinde comunele depărtate peste 25 chilom. și se va plăti 60 cr. pentru 1 alegător.

Dar' comitetul permanent a mai hotărît aproape cu unanimitate de a propune congregațiunii, ca comitatul să roage guvernul prin adresă specială a depune în dietă modificarea legii în sensul, ca votarea dietală să se îndeplinească în fiecare comună, astfel ca alegătorii să nu mai fie duși la centrul, unde la ori ce cas sunt mai expuși corupției decât acasă.

Oficioasa „Magyar Nemzet“, al cărei spiritus rector este Baksics, „cu bucurie mare“ înregistrează taxele sus arătate stabilite de comitetul permanent al Heveș-ului; cea de pe urmă hotărîre însă nu-i place de loc, zicând că: „din punctul de vedere național ascunde un mare pericol“. Organul partidului catolic popular, „Alkotmány“ reproducând aceste cuvinte, observă: „Această frază sunătoare, dar' cu des-virșire deșartă, se poirivește perfect cu călușelul-jucărie (vesszőparipa) al lui Baksics (alusie la cartea lui. R. „Tr. P.“). Dar' punctul de vedere al dreptății și al poporului unde rămâne?“

Să mai vedem încă un regulament, cel votat de congregația comitatensă din Tolna. Rostul lui este următorul: Dacă transportarea alegătorilor o în deplinește persoana, care posedă drept electoral în același cerc, ea va fi răsplătită în modul următor: 20 fileri de kilometru, socotit îndeosebi atât pentru dus, cât și pentru întors. Astfel însă ca prețul cărașiei să nu fie mai mic de 4 coroane și să nu depășească 6 coroane. În lunile Iulie, August, Decembrie, Ianuarie și Februarie taxa de cărașie este 30 fileri pe chilom., cu minimul de 5 coroane și maximul de 8 coroane; dar' numărul alegătorilor pentru o trăsură e stabilit la „cel puțin doi“.

Eacă unele „Stichproben“ d'ale regulamentului pentru „cheltuelile

constituționale“ la alegeri, permise ba prescrie în lege.

Pe mâne aprecierile de concludie.

„Junctim“-ul pactului. Se știe ce însemnează, anume: că afacerea cuoatei — ridicarea ei pentru Ungaria și scăderea pentru Austria — stă în legătură strînsă așa zicînd nedespărțibilă, cu rezolvirea altor, sau cel puțin a altei chestiuni a pactului. În cazul de față „junctim“-ul, se afirmă și se desminte de trei ani mereu, că există între cuoata și dările de consum asupra: spiritului, berei, zaharului și petrolului, cu cari pîna acum se manipulează și socotește așa, că sumele percepute ca dare de consum pentru aceste articole se înapoiază reciproc acelei jumătăți ale monarhiei care le-a produs; ear după pactul cel mai nou, fiecare stat și-le va plăti pentru sine. În urma acestei modificări, Ungaria ar câștiga pe an cam pînă la 2 milioane florini.

Acum hîcul stă acolo: Thun a publicat prin ordonanțe împărătești, toate legile privitoare la pactul încheiat cu Széll, numai aceasta una nu. Din care motiv? De sigur numai din acela unic, că cuoatele nu sunt încă stabilite, și în special cea ungară nu este încă ridicată. Se înțelege, că în ne-publicarea legii privitoare la dările de consum se cuprinde și o mare neîncredere față cu Ungaria.

În ședința de la 20 Octombrie a comisiunii bugetare a dietei, Széll, interpelat de Komjathy că există oare ori bi junctim între cuota și procedarea privitoare la dările de consum, a răspuns: că nu există. Foile Eötvös-iste acum scriu, că „cineva earăși minte“ în cauza junctimului.

Partidul popular-catolic printre Săeni. „Alkotmány“ vestește cu multă speranță de victorie, că partidul popular catolic a răsbîit deja și în Săcuime și că în ziua de 29 I. se va ține acolo o mare întrunire populară.

„Egyetértés“ e peste măsură de necăjit de această îndrăzneală aaderenților lui Ferdinand Zichy și conjură pe Ugron, „să păsească cu energie în contra iesușilor“, și îl face chiar răspunsabil în oare-care măsură pentru înaintea-rea partidului popular catolic în Săcuime.

Széll

despre

chestiunea naționalităților.

Comisiunea bugetară a Dietei discută de vr'o săptămână asupra bugetului țării pe 1900, prezentat de ministrul de finanțe Lukács.

În ședința ei de Vineri, 20 Octombrie, deputatul independist Komjathy Béla, după obiceiul și calapodul său propriu special, a flecărît, că: „guvernele toate de până acum n'au făcut nimic pentru edificarea statului național maghiar în relațiunile externe“. Întreabă deci pe ministrul-president: să spună deschis, care îi este politica față cu naționalitățile și prin ce mijloace vrea să o valideze?

Széll a dat următorul răspuns (reproducem după „Bud. Hir.“ dela 21 c.):

Politica sa față cu naționalitățile stă în aceea, ca statul ungar să

se edifice în cadrele scopurilor statului unitar național maghiar. Fiecare fiu al patriei, ori-care limbă ar vorbi, este membru egal îndreptățit al națiunii politice unitare. Această egală îndreptățire (egyenjogság) privitor la limbă se mișcă între acele limite, pe care le croiesc unitatea politică a țării, precum și posibilitatea practică a ocărnuirii (?) și a administrației.

Fiecare faptă a ocărnuirii (kormányzat) trebuie acomodată scopului celui mai mare și principiilor directive ce duc spre acest scop.

Nu prin silă, ci prin aceea vom câștiga naționalitățile, că vom face bună administrație și justiție și le vom face părtașe de proceduri drepte.

Oameni, cari trăesc din exagerări și ațitări, au fost în totdeauna; ba se poate să fie și unele oceruri de acest soi, dar acestora nu se poate atribui așa mare importanță, precum o face Komjathy. Ear dacă cineva agită în contra unității și ideii statului ungar (sau maghiar? R. „Tr. P.“), contra aceluia va aplica străjnicia legii. Nu va suferi să se agite în contra constituției și a unității statului ungar (maghiar?).

În nrul său dela 22 c., aceeași foaie reproduce enunțarea încă odată în articolul său de fond, scriind despre „chestiunea steagurilor“, pe care noi o vom expune în nrul de mâne, și observă: „Foarte bine s'a pronunțat eri ministrul-president despre chestiunea naționalităților.“

Presupunând, că „Bud. Hir.“ a reproduș fidel, ori-cine vede și fără să o scoatem deocamdată în deosebi la iveală, că enunțarea lui Szell conține pe deoparte contra-ziceri foarte esențiale, ear pe de alta niște frase foarte banale, mai ales privitor la așa zisele agitațiuni.

DIN AUSTRIA.

Parlamentul.

Faptul, că stânga n'a reușit, sau n'a ajuns a fi reprezentată în presidiul parlamentului, este a se considera nu numai ca o biruință a dreptei și înfrângerea stângii, dar și ca o înfrângere a guvernului, căci acesta lucruse din reputeri, pe față și pe ascuns, pentru-ca la locul de prim vice-president să fie ales candidatul opoziției, Prade, naționalist radical din Reichenberg,

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

INZĂDAR!...

Castor și Pollux.

Așa le ziceam. Erau copii de treabă și, ce-i făcea mai plăcuți, nu erau superbi. În toată ziua îi vedeam pe amândoi trecând pe sub fereastră-mi, povestind așa de cu intimitate, ca doi înamorați. Unul—Nicu—era feciorul unui mare proprietar, ear celalalt—Sinu—un copil cu ochii mari și fruntea înaltă, era un băiat orfan și sêrac, dar de o rară capacitate. Când îi observam, nu-i lăsam neagrății.

—Sine, d'apoi eară faceți furoare prin oraș?

Îi aduceam în perplexitate.

Nicu de altcum era un tip de frumusețe. Nu trecea o damă să nu-și uite inima în ochii lui mari și inteligenți.

Și el?...

Nici că-i păsa de lume. Avea un prieten, pe Sinu. Și Sinu era mai pe sus de toate. Sinu îi era mângâierea, iubirea, desparerea... Asemenea era Nicu pentru Sinu.

orașul de căpetenie al Boemiei de nord (Deutschböhmen).

Purcezând astfel, dreapta a dovedit, că este încă solidară, căci întru spargerea ei își dau silința nu numai corifeii stângii, dar însuși contele Clary, cu principalul scop a isola pe Cehi. În primul rând șeful cabinetului nisuește a slăbi legăturile partidului catolic popular și al Polonilor ce îi leagă de celelalte partide ale dreptei. Isolând pe Cehi, sperază contele Clary, că îi va putea mai ușor îndupleca a se înțelege cu Nemții la regularea folosirii limbilor în „terile sudetice“ (Boemia, Moravia și Silezia). Că nu este fără temei această convingere a foilor și deputaților cehi, care o proclamă la întrunirile publice protestătoare, ce se țin pretutindeni în acele trei provincii, dovedește, printre alte multe semne, și următoarea telegramă, ce i-se trimete din Viena „Patriei“, cu data de 21 c.:

„Cercurile parlamentare văd în constituirea noului presidiu semnul, că Dreapta se va divisa; și anume: Polonii, Nemții, Clericali și Români de o parte, ear' Cehii, Croații, Slovenii și Rutenii de altă parte. Prima grupă e dispusă a intra în o nouă coaliție parlamentară.“

În „Nâr. Listy“, ori de câte-ori vorbește de eventualitatea unei descompuneri a majorității, se pot observa două păreri: pe când adică corespondentul din Viena al foaiei asigură sus și tare, că dreapta nu se va desbina, că stă solidă, că mai ales Polonii nu se vor lăsa ademeniți, pe atunci redacția acasă, în articolul sei prim, de principiu, admite, ba, prezice la sigur destrămarea dreptei, astfel că pe lângă Cehi n'ar' rămâne decât Slovenii.

Din Bucovina.

Acțiunea preoțimeii române.

„Patria“ este autorizată a anunța, că adunarea preoțimeii române din Bucovina este convocată pe Lună, în 30 Octomvrie n. a. c. la Cernăuți.

În fața acestei adunări — zice „Patria“ — care formează efluxul evenimentelor ultime, petrecute în țărișoara noastră — suntem convinși, că toți preoții noștri fără excepție vor lua parte și vor spune cuvântul lor decisiv în fața suspensiunilor și perfidiilor, cu cari debutează antagoniștii noștri pe contul nostru.

Ca ei nu se putea înțelege nime. Se certau fără cruțare, ca să se iubească cu atât mai mult, se disputau, se combăteau și nu avea Sinu o părere, pe care să nu-o excepționeze Nicu și vice-versa, și totuși — n'ai văzut prietini ca aceștia. Când veniau amândoi între noi, căutam la ei ca la niște sfinți. Aci erau în toate de acord. Sinu argumenta și Nicu le da argumentelor o lustruire de un farmec îngeresc. Nu era suflet, care să nu fi fost atins de puterea argumentelor acestor oameni. Tăceam și îi admiram. Sinu vorbea cu siguranță, în tot cuvântul era o forță de o convingere definitivă. Nicu vorbea cu patimă, cu o elocință fermecătoare și când se opria pe o clipă, își arunca ochii cătră prietinelul seu, ca un hipnotic cătră hipnosor și zicea mai departe...

Îi adoram pe despoții aceștia spiritali, cum le ziceam...

A trecut mult de atunci. Îmi și uitasem de interesanții prieteni. Am terminat cursurile universitare și m'am așezat în N. Eram străin cu totul. Mergeam regulat la cafenea și cetiam jurnale, dar nu stam mult.

Într'o seară am întârziat. Incepusem a ceti un articol polemic și voiam să-l isprăvesc.

Ziaa de Lună 30 Oct. n. va fi ziaa manifestațiunii patriotismului și a naționalismului Românilor din Bucovina.

Preoțimea decanatului Cernăuți a lansat următorul protest în contra discursului bar. Bourguignon din 18 August:

Inaltpreavenerabil Consistor!

Preoții români de păstorie din protopresbiteria Cernăuțului, atinși dureros în sentimentele lor patriotice și dinastice prin răspunsul afară de usanță al presidentului țării la omagiul clerului gr.ort. din 18 August, ridică protest solemn contra învinișilor cu totul nejustificabile din acest răspuns și se roagă cu insistență, ca Inaltpreavenerabilul Consistor în bine înțelesul interes al ortodoxiei să binevoască a lua clerul cu toată energia sub scutul seu, intervenind la locurile competente, ca în viitor astfel de învinișiri ca din senin să nu mai provină, cât și a depune la treptele Preaînaltului Tron asigurările de fidelitate și supunere neclintită.

În 17 și 18 n. l. c. a fost citată la căpătania, din Storojinești majoritatea preoțimeii districtului Storojinești, care a subscris protestul în contra vorbirii bar. Bourguignon din 18 Aug. La căp. a fost supus fiecare preot separat unui interogator în chestiunea protestului. Toți preoții au înțărât din nou subscrierile, declarând sus și tare, că resping cu indignare ori-și-ce învinișire nemotivată cu privire la loialitatea lor. După ce s'au terminat interogatoriile, s'au întrunit toți preoții, votând dlor archim. M. Calinescu și cons. Bejan deplină încredere.

NOUTAȚI

Arad, 24 Octomvrie 1899.

Atentare la sentimentul de pietate. Un creștin pios ne cere să-î dăm deslușire, „cum de parastasul anunțat pentru răposatul profesor Atanasiu Tuducescu nu s'a ținut anume pentru dînsul numai, ci pentru mai mulți răposai deodată?“ Deși am voit să trecem peste abuzul și necuviința ce le-a săvîrșit cu ocazia parastasului directorului seminarial Aug. Hamsea, dar' acum, provocați, vom spune, că doi amici vechi ai defunctului profesor, au arangeat serbarea parastasului și au ordonat coliva obișnuită pentru sufletul numitului răposat în Domnul. Ear' profesorul Romul Ciorogariu, cugetând

că face un act de bunăcuviință, a invitat la parastas să celebreze și directorul seminarialului Aug. Hamsea. Acesta însă, volnic, cum e dela fire, în contra dispozițiilor celor în drept cari au ridicat parastasul, a pomenit în rugăciunile obișnuite pe toți profesorii reșoși, cari au servit la preparandia din Arad, la locul întâiu pe metropolitul Miron. Acesta este abuz și atestat la sentimentul de pietate și la cultul de fiecare creștin îl păstrează pentru răposaii săi. Dacă directorul seminarialului avea pietate pentru memoria și cultul răposaiilor profesori dela teologia și preparandia din Arad, cine l'a oprit, ca într'o zi anumită, în decursul anilor, de când are direcțiunea institutului, să fi ridicat și el un parastas în memoria lor, cum au făcut Georgiu Lasa și Romul Ciorogariu pentru Atanasiu Tuducescu. Aceasta însă n'a făcut-o, ci din pietate creștinească a altora a voit să-și facă un merit de pietate ca fariseul din evanghelie. At. Tuducescu a murit sub persecuțiunile „neamurilor“, și „neamurile“ îl persecută și după moarte!

Judecătoria din Arad: tribunalul regesc, judecătoria cercuală, judecătoria de instrucție, procuratura regescă și penitențiarul, cari timp de mai multe zile și-au mutat toate actele și utensiile din edificiile cele vechi, se află azi toate la un loc sub un copertș, în noul palat al justiției de lângă Murș.

Dela Seminarul din Arad. Societatea de lectură a elevilor dela institutul pedagogic teologic din Arad, întrunindu-se în ședință constituantă în 6 Octomvrie a. c. sub presidiul P. C. Sale Domnului Augustin Hamsea, director seminarial, s'a constituit în noul următor: Vice-președinte a fost ales Ioan O. Jercosan, cleric în cursul III., secretar: Ioan Ardelean, cl. c. II., notari: Iliu Lazarescu, cl. c. III. și Nicolau Măgălar, ped. c. IV., bibliotecari: Victor C. Fizeș, cl. c. I., Traian Givulescu, ped. c. IV., casier: Petru Nemet, cl. c. II.; controlori: Dănișu Mateș, cl. c. III., Teodor Roxin, cl. c. I. și Petru Colțeu, ped. c. IV. Ear membri în comisiunea literară: Lazar Vradă, cl. c. III., Constantin Mihulin cl. c. II., Octavian Tămășdan cl. c. I., Iosif Neagu, ped. c. IV., Antoniu Nevrencian ped. c. IV., Mihai Ursu ped. c. IV., Nicolau Cristea, cl. c. III. și Atanasiu Serca ped. c. III.

M'am tras într'un unghiu și m'am confundat în cetit. Ospeții s'au depărtat pe încetul și la urmă am ramas singur. Era o tăcere adâncă. Din chilia vecină se mai strecura din când în când câte un rîset, ciocnire de păhare și isbire de cărți.

Sigur un club de cărți!

— Auzi, draguță, ce se petrece dincolo?

Chelnerița se puse pe un scaun lângă mine.

— E un club de nebuni! Dracu ar face un lucru înțelept, când mi-ar lua mișeii aceștia de pe cap. Joacă în continuu câte 2—3 zile și tot atâtea nopți și nu se satură. Nu mănăcă câte 2 zile, se nutresc cu bomboane. Să-i vezi, dle, cu ce lăcomie se întind după cărți, cum tremură, cum li-se umflă vinele la grumazi... un chin pentru spectator.

Eram curios.

— Pot să asistez un moment la spectacolul acesta?

Chelnerița mă conduse prin culină, apoi la o ușă scundă și ascunsă bătu — înțărăm.

— Contra!!!...

Nime nu se uita la mine. O tăcere de morți! Un minut toți și-au reținut respirația.

M'am oprit și mă uitam dus!

În fața mea era Sinu. Nu-l mai cunoscu. Era umbra lui Sinu de demult, figură costelivă cu o mutră sbărcită și gât diformă, cu o barbă rară și încârligată să mă fiu întâlnit pe întunec cu el, pieșoș de frică.

— M'am dus, zise desperat, aruncând cărțile în mijloc.

— Tu ești, Sine?...

— A! Costică — bravo! Servus dragă! — Imparte-le odată, Liță!!!... Da cum? Costică al meu? Dați cu cărțile aceluiași mîi!!!... Când ai sosit, dragul meu? Loc ești stabil aici?...

Terși! strigă aruncând o carte în mijloc.

Era maniac de cărți. Nu te puteai înțelege cu el, de cum-va nu vorbeai de el. Se încerca să-mi vorbească de lucruri interesante, dar înzadar! o isprăvia de comun la vre-o bravură de cărți.

M'am tras la o parte și am cetiam cafea.

— Ce moimă! Ce monstru! Uite Sinu de demult? Ce s'a ales din ochii mari și inteligenți?... din fruntea lui înțărată?

Di George Dima în Braşov. Prima probă a Reuniunii române de cântări din Braşov în noul an societăţar s'a inaugurat Vineri seara — spune „Gazeta” — cu o manifestaţiune pentru vechiul dirigent dl Pandelie Dima şi pentru noul dirigent dl George Dima, care cu seara de Vineri a început conducerea corului de acolo. Intrând în sală, dl G. Dima a fost întâmpinat cu vii urale din partea membrilor activi, cari erau întruniţi în număr de 50. Urcându-se apoi pe tribună dl president al Reuniunii G. Chelariu a rostit un discurs solemn şi apreciând serviciile aduse Reuniunii de dirigentul onorar dl P. Dima, i-a mulţumit în numele tuturor membrilor, apoi a salutat călduros pe noul dirigent dl G. Dima şi, prevestindu-i inaugurarea unei ere noi în viaţa Reuniunii, a încheiat între aplauze generale, urând succes noului măestru. Emoţionat dl Gh. Dima a răspuns mulţumind pentru cuvintele elogiase şi desfăşurând programul său în liniamente generale. Drept scop al Reuniunii a accentuat cultivarea muzicii clasice, moderne şi româneşti spre ridicarea nivelului Reuniunii şi prin aceasta a prestigiului întregii societăţi româneşti. În discursul său dl G. Dima a asemănat Reuniunea cu un stat extrem de absolutistic guvernat, în care voinţa autocratului — în acest caz a dirigentului — absoarbe totul, căci la casă că dirigentul ar şovăi în conducere, neamănat trebuie să se destrăbăleze corul. Discursul franc şi sincer al dlui Dima a fost primit cu aplauze vii. După partea aceasta solemnă s'a trecut la activitate, începându-se studiarea „Cântecelor de dragoste” ale lui Brahms.

Oficianţii dela trenuri, cari până acum, priviţi fiind ca oficianţi ai statului, nu plăteau dare comunală, — de aci încolo sunt obligaţi să plătească şi ei această dare în rând cu ceilalţi contribuabili. În contra acestei dispoziţiuni dînşii au făcut proteste la judecătoria administrativă; aceasta însă li-a respins protestele, pe temeiul, că ei nu sunt socotiţi ca oficianţi ai statului, nici după rang, nici după caracterul lor şi nici nu sunt înzestraţi cu drept de pensie din partea statului, ei sunt priviţi ca „aplicaţi ai întreprinderilor statului”.

Societatea de lectură „Petru Maior” din Budapesta aduce la cunoştinţă constituirea sa, ce a avut loc în 18 l. c. şi anume: a. *Comitetul*: President: Aurel Cioban, stud. jur.; vicepres: Ioan Fruma, stud. jur.; secretar: Ioan Giurgiu, stud. jur.; cassar: Mihail Navrea, stud. fl.; controlor: Triboniu

Mă aflam în faţa unui gârbovit, un tiner bătrân, cu ochii eşii şi roşii, cu faţa abărăcită, cu gura dăbălată...

Unde-i spiritul acela viu, pătrunderea adâncă, geniul de odinioară, care ne pune în admiraţie?

În cărţi! În cărţi! În cărţi!...

Cineva bătu la uşă. Nicu intră. S'a pus lângă mine.

— Aşa trebuie să vă revăd, dragul meu?

Şi Nicu începuse a-mi a spune:

— Am continuat amândoi studiile în Germania.

De la un timp am observat, că Sinu meu devine tot mai gânditor şi chiar prea simţitor. Într-o zi vine şi-mi spune, că-mi mulţumeşte de bunăvoinţă, dar nu mai primeşte de la mine nimic.

— Nu voi să mă mai rog de nime. Sunt sărac, vreau să-mi câştig cu sudoare, dar nu voi milă voastră, pe care se apasă blăstemul semenilor mei. Voi aveţi, noi trebuie să lucrăm şi vom lucra, dacă, precum ziceţi, aşa e cursul lumii.

Voi sunteţi paserile cerului, cari nici nu sămănaţi, nici nu neceraţi, şi totuşi aveţi tot, iar noi...?

miu *Almaşescu*, stud. tech.; notari: Ştefan *Borcan*, stud. jur. şi Ioan *Hică*, stud. jur.; bibliotecar: Vasile *Ciura*, stud. jur.; vicebibliotecar: Ioan *Negruişu*, stud. tech.; econom: Aurel *Stan*, stud. tech. b) *Comisia literară*: President: Ioan *Lăpădat*, stud. jur.; referent: Mihail *Navrea*, stud. fl. *Membri*: Alexandru *Bogdan*, stud. fl.; Ioan *Borcia*, stud. fl.; Aurel *Bratu*, stud. fl.; Vasile *Ciura*, stud. jur.; Ioan *Giurgiu*, stud. jur. c) *Comisia supraveghetoare*: Romul *Boca*, stud. jur.; Ştefan *Chirilovici*, stud. jur.; *Pompiliu Cioban*, stud. jur. — Pentru *Comitet*: Aurel *Cioban*, president. *Ioan Giurgiu*, secretar.

Alegere de notar. Prin alegerea lui Iosif *Skalla* de notar la Chişineu, — postul de notar în comuna *F.-Varşand* a devenit vacant. Alegerea este fixată pe ziua de 4 *Noemvrie* n. înainte de amiază, iar concursurile sunt a se înainta până în 3 *Noemvrie* n.

Dela „Societatea română de cântări şi muzică din Caransebeş.” Ni-se trimite spre publicare următorul: *Avis*. Adunarea generală a „Societăţii române de cântări şi muzică în Caransebeş” se va ţine Marţi, în 26 *Octomvrie* st. v. (7 *Noemvrie* st. n.) 1899, la 3 oare după amiază în localitatea societăţii, la care sunt poştiti toţi P. T. membri ai societăţii. — *Comitetul*.

A 41-a confiscare. Din n-rul de Duminecă trecută al ziarului „*Patria*” s'au confiscat earăşi mai multe pasaje, atât din primul articol, cât şi din articolul intitulat „*Trăiască Treicolorul!*” — Acesta este al 41-lea caz de confiscare al numelui ziar.

Cas de moarte. Ni-se trimite următorul trist anunţ: Cu inima înfrântă de nemărginită durere aducem la cunoştinţa tuturor rudeniilor şi bunilor cunoşcuţi, cum-că prea iubita şi ascultătoarea fiică, buna soră, blânda nepoată, neuitata verişoară şi afină *Maria Născuşiu*, în etate de 18 ani, astăzi în 21 *Octomvrie* st. n. 1899 la 4 oare dimineaţa, şi-a dat sufletul în mâinile Creatorului. N'a mai putut suporta crudele lovituri ale sorţii, şi în primăvara vieţii pline de speranţe a părăsit deşarta lume, refugiându-se acolo, unde nu este durere şi nedreptate, ci numai fericire şi iubire vecnică. Rămăşiţele pământestii ale scumpei decedate se vor aşeza spre vecnică odihnă Duminecă, în 22 *Octomvrie* st. n., 1899 la 2 ore p. m. în cimitierul gr.-cat. din loc. *Fie-î visul liniştit şi repaosul dulce!* Nă-

Cu mare trudă l'am putut îndupleca să primească cel puţin cvartir de la mine. Imi era tot frică, să nu-î vatăm ambiţiunea. Masa lui era încărcată de cărţi sociologice. L'am rugat să nu-şi mai strice capul cu idei paradoxe sociale, dar n'am avut ce-î face şi într-o zi şi-a luat tot ce a avut la mine şi s'a dus.

La un an l'am revăzut aşa cum îl vezi.

Am plâns.

— Scumpul meu aici ai ajuns?...

— Ha! ha! aici mi-a fost locul!...

Era risetul fioros al unui desperat. A venit la mine. Era ruina lui Sinu de odinioară.

— Te rog eu pe tot, ce îți este mai sfânt, să rămâi la mine, să-ți scoți ideile acelea imposibile din cap, căci altcum ești pierdut pe veci.

— Nu voi și nu voi! Ah! doar asta-î cursul lumii! Luptă pentru existență.

Tot ce-î în fire așa trebuie să fie! Cel mai tare sugrumă pe cel mai slab, cel bogat pe cel sărac — o mare de pești, în care ce-î marf înghit pe cel mic, ca la urmă și pe aceștia să-î înghită omul și pe

săud, la 21 *Octomvrie* st. n. 1899. *Jabnica familie*.

Inspector școlar pentru toate școalele române din *Bucovina* va fi numit — spune „*Patria*” — dl consilier *Dimitre Jsopecul*, director al pedagogiului din *Cernăuți*.

Nouă logodnă la curtea *Muntene-grului*. Se vestește din *Țetinie*, că principele *Nicolau* al *Greciei* și-a pețit de sîtoare soție pe frumoasa princesă *Xenia*, a șeasa și cea mai mică dintre frumoasele fiice ale principelui *Nichita* al *Muntene-grului*.

Fabrică de zahăr în *flacări*. Fabrica de zahăr a baronului *Stummer* din *Nagyszombat* a căzut pradă *flăcărilor Sâmbăta* trecută. Vr'o *trei-sute vagoane* de zahăr au ars în scurtă vreme, și focul nici până seara târziu n'a putut să fie localizat.

ULTIME ȘTIRI

Situația în Austria.

Demonstrațiunile și tulburările adese-ori sângerose în părțile locuite de Cehi din Boemia și Moravia nu numai că nu încetează, dar' devin tot mai dese și mai intensive. Depeșele de azi vestesc despre vre-o 15 locuri, unde s'au întâmplat demonstrațiuni și turburări, pe alocurea de repede ori. Toate au caracter nu numai anti-guvernamental și antigerman, dar și antisemitic, în cel mai mare grad. Dintre depeșele cea mai gravă sună din orașelul industrial Holesovite, în nemijlocita apropiere de Praga, anume:

„Eri din nou s'au produs aci turburări. Demonstrații au spart ferestrele la multe case ale *Ovriilor*, pustiind chiar 2 *prăvălii*. Au dat foc la o casă. Demonstrații s'au năpustit asupra *gendarmilor*, cari în urma *urmelor* au făcut întrebuițare de armele lor. *Trei oameni* au rămas morți, și mulți grav răniți.

Răsboiul anglo-transvaalie.

Rău le merge *Burilor*, de vre-o trei zile. După înaintarea norocoasă pe ambele câmpuri de bătăie, la răsărit (*Natal*) și la apus (*țeara Beciu-*

omul (înainte de ce-î înghite pământul) un alt om mai tare, mai bogat, mai de frunte și așa mai departe la împărați, popoarc, țeri și mai sus, mai sus... Tot ce a fost bun, frumos și nobil în mine, am vândut altora pentru o bucată de pâine, dar mi-a rămas deschisă o cale — aceea, care duce la ticăloșie, și asta mi-e scăparea în zile de desperare.

Inzadar! nu l'am mai putut capacita. S'a ruinat cu totul. În ochii lui inzadar mai căutam focul de odinioară, lașinima lui nici lacrimile mele nu mai puteau pătrunde; s'a stins nobilul Sinu și în locul lui e un monstru eu vecnicul apei suris pe învineșitele-î buze. Nu-î dar' nici schinteie dumnezească talentul pentru un băiat sărac și simțitor, ci un blăstem, o osândă.

Pe semne așa a fost să fie. Nicu tăcu. Mi-s'au umplut ochii de lacrimi. Ce talent și ce soartel! Cum îi știam odinioară și cum i-am aflat! Unul preamărit de sute de oameni, altul scuipat de aceeași mulțime.

Inzadar! Inzadar!
În contra restricției e inzadar totul!...
Lulu.

anilor), au suferit *Vineri* 20 c., o grea înfrângere lângă orașul *Elandslaagte*, în *Natal*, pe care *Englezii* l-au și prins în posesiunea lor. Din toate telegramele reiese, că lupta a fost foarte crâncenă și *perderile pe ambele părți foarte mari*. Generalul englez *Symons* a fost atât de grav rănit, încât nu este speranță de a scăpa, ba o depeșă englezească indirectă a înțelegi, că a și murit. Pe partea *Burilor*, au perit mai multe mii de oameni; generalul lor *Kock*, grav rănit și un frate mai mic al comandantului suprem, *Joubert*, cu mulți alții au fost prinși de către *Englezi*.

Din depeșele se poate deduce, că *Burii* de acum înainte nu vor pute rezista.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 20 *Octomvrie*.

	Arad:	B-Pesta:
Grâu Aprilie fl.	7.60—7.85 fl.	8.50—8.65
slab	7.50—7.70	8.20—8.22
Cucuruz vechiu	4.80—5.	5.05—5.25
nou	3.70—3.80	5.10—5.16
Orz vechiu	5.30—5.40	5.90—7.—
nou	4.80—5.—	6.—6.10
Secară Apr.		6.99—7.00
pe Oct.	5.80—5.90	6.54—6.55
Ovăs Apr.	4.40—4.50	5.86—5.37
Oct.	—	4.90—4.98

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Camp. fl.	9-48	vând	9.52
Lire turcești				
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 à		126.—		127.—
Galbeni		5.58		5.63
Napoleon-d'ori		9.48		9.55
100 Marce germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	bătrân	320—380 kg.	40—42.	cr. p. kg.
tineri	320—390	44—44.5	„	„
„	250—390	44—45	„	„
„	până 250	45—46	„	„
mijlocie	240—260	47.5—48	„	„
Din Sârbia		44.—46	„	„

Păștăioase:

Fasole boabe mari albe și rot.	fl.	6.—6.50
„	„	7.25 7.75
„	„	5.75 6.—
Linte	„	10.—16.—
Mazere pentru fert	„	11.—
„	„	17.—
Macu	„	31.—33.—

Semințe:

<i>Trifoiu roșu</i> :	„	98	„	40.—43.—
<i>Lucernă</i> :	ung.	„	„	40.—43.—
„	ital.	98	„	45.—47.—
In, după calitate	„	„	„	10.50—11.—
<i>Ulei de napi</i>	„	„	„	33.—
<i>Petrolu american</i>	rafinat	fl.	22.50	100 kl
„	rusec	„	20.—	„
„	de Orșova	„	19.—	„
„	de Braşov	„	18.—	„
<i>Spirt grob pentru rafinat</i>	fl.	16.50—16.75		
<i>Lână</i> : de vară	„	fl.	90.—92	
„	văntată	„	90.—93	
„	albă	„	108.—114	

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Rusan Sirianu

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Povestea unei coroane de oțel“, cu prețul de 75 cr., „Războiul nostru pentru neatarnare“ cu 55 cr., de *George Coșbuc*.

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu. Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Secula. Prețul 50 cr.

„Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag“, de I. Scoopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

Exercițiul intuitiv și gimnastic, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmit după plan, de Ioan Tuduceșcu, învățător în *Lipova*. Ediția a III. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

„Pălăria Ceasornicului“, comedie într-un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

„Povestea unei coroane de oțel“, de iubitul nostru poet *George Coșbuc*, a apărut în București, în editura librăriei C. Sfetea, cu o mulțime de ilustrațiuni intercalate într-un text istoric-poporal, ce se extinde pe 260 pagini ale volumului în format octav mare, cu un tipariu finos și cât se poate de bine îngrijit. Prețul: 1 leu 50 bani.—Din titlul cărții încă se poate vedea, că ea cuprinde istorisirea despre „Restaurarea domniei românești și războiul pentru neatarnare“, scrisă anume pentru *ferăstrău*. Incepând dela introducerea, până la pagina ei din urmă, cartea aceasta, îndeosebi, este scrisă cu atâta foc și dragoste de neam, cu atâta măiestrie și farmec și într-o limbă atât de dulce poporală, încât, începând odată s'o citești, n'o mai poți lăsa din mâni până ai isprăvit-o. Și după ce ai citit-o odată, din nou o începi și mereu o citești și tot nu te mai saturezi. — O adevărată comoară literară și un mărgăritar neprețuit în literatura noastră poporală. Ear serviciul, ce are să facă opul acesta țeranului cărturar nu numai în România, ci în toate țările locuite de Români,—nemăsurat va fi. Va reînvia, unde va trebui, va potența, unde este: adevăratul simț național, iubirea curată de neam și de patrie, îndemnul spre fapte mari și glorioase și neclintita dragoste pentru limba strămoșească.

Din „Biblioteca Teatrală“ au apărut până acum următoarele broșuri:

Nr. 1. „Soare cu ploaie“, comedie într-un act de Iosif Vulcan: 20 cr. Nr. 2. „Idil la țară“, comedie într-un act, localizată de *Maria Baiulescu* după *Juin și Flerx*: 20 cr. Nr. 3. „Biletul de tramvai“, comedie într-un act de *Gr. Măruntănu*: 15 cr. Nr. 4. „Un om bucluc“, comedie într-un act localizată de *Maria Baiulescu*, după *M. Michel și Labiche*: 20 cr. Nr. 5. „Trei doctori“ comedie într-un act localizată din I. germană de *Virginia A. Vlaicu*: 20 cr. Nr. 6. „Pălăria ceasornicului“, comedie într-un act, de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N.: 25 cr. Nr. 7. „Unde dai și unde creapă“, comedie în 2 acte de *Alexandru Cosmar*, localizată de *Iuliu Popescu*: 25 cr.

Gramatica Română pentru învățământul primar, partea I. de *Ioan Petran*, profesor siminarial (apărută în Arad, 1898 prețul 15 cr.) e aprobată de Ven. Consistor din Arad. Venitul curat al acestei cărți didactice este destinat pentru înființarea unui fond, din care să se premieze învățătorii noștri, cari se vor distinge pe terenul învățământului și, îndeosebi, în propunerea limbii materne. Se poate comanda și dela adm. „Tribunei Poporului.“

„Povești populare“, de cuprins moral culesse de *S. Teodorescu-Chirileanu*. — Prețul 8 cr.

„Familia“, vechea și singura revistă literară în părțile noastre, apare în fiecare Duminică în Oradea-mare, sub direcțiunea d-lui *Iosif Vulcan*, membru al Academiei române. Prețul abonamentului 8 fl. pe an. Numărul 39 (Anul XXXV) din 8 Octomvrie st. n. a. c., are următorul cuprins:

Cerșitoare, de *Constanța Hodoș*. — *Bujor* (poesie), de *Haralamb G. Lecca*. Aca-

demia Română, raport general asupra pe crărilor comisiei premiilor anuale, anul 1899 (Urmare), de *Gr. S. Tocilescu*. — *Cugetări*. — *Loreley* (după *H. Heine*), traducere de *N. Scheletti*. — *Astronomie și fotografie*, de *D.* — *Salon*: „Din curiozitatea“ de *Dușu*. — *Literatură*. — *Teatrul*. — *Musică*. — *Pictură*. — *Biserica și școala*. — *Ce e nou?* — *Posta* redacției. — *Calindarul săptămânii*. — *Ilustrațiunile*: *Hermann Sudermann*. *Mignon*.

AVIS. P. T. domni învățătorii colegi. La multele întrebări ce mi se fac cu onoare vin a răspunde, că deși am în trat în statul de pensiuine, dar lucrul mai departe pe terenul literar-didactic, pentru noul an școlar 1899/1900 pot scrie cu manualele mele didactice — scrise cu multă îngrijire — într-o limbă ușoară, metodă practică și amăsurat gradului de înțelegere a tinerimii noastre din școlile populare, ca așa carte să le fie dragă. Las să urmeze aci întreaga serie: 1. Micul abecedar 18 tabele de părete 3 fl. 60 cr. 2. Micul abecedar P. I. ediția IX. pentru I. an 20 cr. 3. Micul abecedar P. II. ediția V. pentru II. an 20 cr. 4. Micul legendar P. III. ediția V. pentru III. și IV. an. 30 cr. 5. Exerciții intuitive ediția III. pentru învățătorii 30 cr. 6. Metodul de procedere, la Abecedar, p. inv. 40 cr. 7. Limba română (gramatică) 30 cr. 8. Economia. ediția VI. (clasa IV., V., VI.) 20 cr. 9. Socoata P. I. ediția IV. 20 cr. 10. P. II. ediția II. 20 cr. 11. Tabelele, măsurile și anii ediția III. 6 cr. 12. Istoria naturală, ediția VI. 20 cr. 13. Geografia P. I. ediția IV. (clasa III. și IV.) 20 cr. 14. Istoria Ungariei ediția II. (clasa IV. și V.) 20 cr. 15. Istoria Univers., (clasa VI.) 20 cr. 16. Abecedar german-român 20 cr. 17. Istoria R. 30 cr. 18. Micul gratulat 30 cr. 19. Cântările Vitelemului 10 cr. 20. Învățământul despre banii noi 2 cr. Cu sima colegială *Ioan Tuduceșcu*. (Com. Temes) posta B.-Lippa.

Un comentariu la § 96 al „Statutului organic bisericesc gr.-or. rom.“ după 30 de ani, de *I. cav. de Pușcariu*. Brașov, 1899. Tipografia Ciurcu et. comp. O broșură în format mare cu un text de 39 pagini. Prețul 1 coroană. Se poate comanda și dela Librăria numitei tipografii.

Almanach, edat de „Reuniunea învățătorilor români de la școlile confesionale gr.-or. din diec. Caransebeșului“, din incidentu adunării generale jubilară, ținută în zilele de 10/22 și 11/23 Septemvrie 1895, cu care ocaziune s'a inaugurat monumentul lui *Constantin Diaconoviciu-Loga*. — Editura comitetului reuniunii. — Sub acest titlu harnica reuniune a învățătorilor noștri din diecesa Caransebeșului a scos de sub tipar în „Tipografia diecesană“ din Caransebeș un op voluminos, peste 230 pagini, în format mare și elegant, având un cuprins bogat și de interes general. Prețul cărții este numai 1 fl. v. a. și se poate comanda dela „Tipografia diecesană“ din Caransebeș.

Pentru membrii Reuniunii opul s'a pus la dispozițiunea P. On. domni protopresbi, terți din diecesa Caransebeșului spre vânzare ear' pentru celalalt On. public se află de vânzare (cu prețul de 1 fl. plus porto postal de 15 cr. v. a.) la Librăria diecesană din Caransebeș și la notariul comitetului, *Ioan Marcu*, inv. în *Német-Bogsán*.

„Foaia Pedagogică“, ce apare la 1-a și 15-a a fiecărei luni în Sibiu, e în direcțiunea d-lui *Dr. D. P. Barcianu*, Nr. 19 (din Oct.), anul III., are următorul cuprins: Cestiunea pedepselor în școala poporală de *Iosif Velcean*, inv. (Urmare). — Modele de lecțiuni: *Capra* cu trei iezi. Poveste de *Ioan Creangă*, lecțiune de *Dr. P. Șpan*. (Urmare) Informațiuni. — *Felurimi*. — *Correspondență*.

Nouă carte de școală. A apărut tocmai zilele acestea „Geografia pentru școlile populare“, întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă (pentru clasele III și IV), de *Vasile Goldiș*, profesor gimnasial, în editura Librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul: 35 cr.

Acest nou manual de geografie al dlui profesor *Goldiș*, în forma cum se prezintă, este cât se poate de potrivit pentru cele două clase (III și IV) ale școlii populare. Împărțirea practică a capitolelor, armate, fiecare îndeosebi, de „Observări metodice“; textul, expus într-un limbaj ușor, și cu mai multe ilustrațiuni; intercalarea în text a hărților pentru fiecare din cele cinci ținuturi mari ale Ungariei, — sunt toate calități alese, prin cari manualul dlui *Goldiș* se recomandă foarte mult tuturor învățătorilor dela școlile noastre populare.

„Economia Națională“, revistă economică, statistică și financiară apare lunar în București sub direcțiunea dlui *P. S. Aurelian*. Anul XXIII. Nr. 8 (din August 1899) are următorul sumar: *Idea de justiție în relațiunile sociale*, de *A. D. Damianoff*. *Bibliografia cestiunei Orientului*, de *St. Orășanu*. *Făinurile noastre la expoziția de făinuri dela Rotterdam* (Olanda), de *V. S. Moga*. *Știri economice* de *V. S. Moga*. *Bibliografia*. *Anunțuri*.

O pagină din istoria Bucovinei din 1848—50, dimpreună cu niște „Notițe despre familia *Hurmuzachi*“, ca răspuns la articolele din ziarul „Patria“ din Cernăuți anul III. Nrii 304 și 305, în chestiunea biografiei bucovinene din Enciclopedia Română din Sibiu, de *Dr. I. G. Sbierea Cernăuț*, 1899.

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comande mai mari de 10 exemplare dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.